

ת"פ 54674/02/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נגד דוד קמרי

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

ת"פ 54674-02-15 ת"פ 50180-07-14

04 ינואר 2016

בעניין:

המאשימה

משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה

נגד

הנאשם

דוד קמרי

נוכחים:

מטעם המאשימה עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם בעצמו וע"י עו"ד ירון שומרון מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של איומים - עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") והיזק במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם עולה כי אליהו ציטאיט הינו שכנו של הנאשם וכן משרת כשוטר במשטרת ישראל (להלן והמתלונן). בתאריך 23/07/2014 בשעה 07:00 או בסמוך לכך ברחוב הירדן 12 בקריית שמונה, נהג הנאשם בטרקטור (להלן: "הטרקטור") ובאמצעותו גרם הנאשם נזק במזיד ושלא כדין לקיר המפריד בין ביתו לבין המתלונן (להלן: "הקיר"), באופן שפגע באמצעות הכף של הטרקטור בקיר המפריד בינו לבין ביתו של המתלונן וכתוצאה מכך נגרם לקיר נזק המתבטא בסדקים וחלקי שברים. בהמשך ובאותן נסיבות המתוארות לעיל איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופו וברכושו של המתלונן ושל עורך דין אלברק יוסף (להלן: "האחר") באופן שאמר לו "אתה גזלת לי את הבית והעורך דין הזה עוד ישלם ביוקר זה הבית שלי ואתה גר בו אני יודע איפה העורך דין גר יודע מספר הבית שלו ומספר הרכב שלו".

בתאריך 8/3/15 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן לאחר שהתנהל הליך גישור בתיק, הורשע על פי הודאתו ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לאחר שהצדדים הצהירו כי אינם מחוייבים בתוצאותיו. עוד ציינו הצדדים כי מבקשים כי מותב זה לא יפסול עצמו מהמשך דיון בתיק על אף כלל הפסילה הפסיקתית החל במקרה זה.

3. תסקירי שירות המבחן :

מתסקיר שירות המבחן הראשון שהוגש לדיון יום 6/9/15 עולה כי הנאשם גרוש בשנית ואב ל- 2 ילדים המתגוררים עם אימם ברוסיה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שרות צבאי מלא

וחצי שנה בתנאי קבע, עסק כעצמאי בתחום עבודות עפר, כיום נמצא בפשיטת רגל, מבצע עבודות שירות בגין עבירות של איומים והיזק לרכוש (ת.פ 56814-2-2012 , בימ"ש שלום בצפת).

הנאשם מתאר כי אינו מנהל קשר אינטנסיבי עם אם ילדיו, וכי מדי פעם טס לרוסיה לראותם, לא מקפיד לקיים קשר קבוע עם ילדיו וכי לא תופס עצמו כמי שמקיים חיי משפחה גרעינית.

לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות איומים, הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש. האחרונה משנת 2011. בהתייחסותו לעבירותיו הקודמות, ציין הנאשם כי נוהג במצבים בהם חש כי נדחק לפינה באימפולסיביות וקולניות אולם אינו אלים ולא פגע בעבר באדם. הוא הפחית מחומרתן של העבירות הקודמות ולטענתו מדובר באירועים שהועצמו.

בהתייחסותו של הנאשם לעבירות נשוא הדיון זה שלל איומים והיזק לרכוש, כשלדבריו, ניהל

וויכוח קולני עם המתלונן, אך לא איים וכן לא פגע בחומה, כפי שמתואר בכתב האישום.

הנאשם מסר כי בעבר הוגשו נגדו מס' תלונות שווא, מצדו של בעל הדירה, שהייתה שייכת לו

בעבר ונלקחה ממנו על ידי כונס נכסים. מאחר והוא מתגורר בבית ישן של ההורים בצמוד לבית שנלקח ממנו, העניין יוצר אצלו קשיים רגשיים וגורם לו מועקה נפשית אך ציין כי אין לו בעיה

ממשית עם האנשים ששוכרים את הבית.

שירות המבחן התרשם כי קיימת חוסר הלימה בין הרושם הכללי שהנאשם מפגין, לרבות היותו שאפתן, חרוץ ונחוש להשיג מטרותיו, לבין חוסר במיומנויות התמודדות עם סיטואציות רגשיות משמעותיות, במיוחד במישור היחסים הבין אישיים. נראה כי במצבים בהם חש כי נדחק לפינה, הוא מאבד שליטה עצמית על תגובותיו, מגיב באימפולסיביות ותוקפנות. תגובותיו ביחס לסכסוך סביב הבית האמור, נובעות מחוויית הפגיעה וחוסר יכולתו להשלים עם המציאות החדשה, שנוצרה

בעקבות קריסתו הכלכלית. נראה כי הוא נושא מטען רגשי כבד, בכל הקשור לעניין לקיחת

הבית ממנו ע"י כונס הנכסים ומתקשה להתמודד עם המציאות הקיימת, וככל שהיא

תמשיך להתקיים קיימת רמת סיכון גבוהה, להישנות התנהגויות דומות עתידיות.

בשיחה שנערכה עם המתלונן אליהו ציטאיט, , הוא תיאר כי מאז מעצרו של הנאשם לא יצר עמו קשר כלשהוא, אך מעריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה לשלומם מצדו של הנאשם באם יחזור להתגורר סמוך אליו. עוד מסר כי הנאשם "הכניס" אותו לסכסוך הזה, דרך התנהגותו המתנכלת וחוסר רצונו להשלים עם המציאות החדשה, תיאר את הנאשם כאדם אלים וכי הוא מהווה מקור

לסכנה עבורו.

משקלול כל הפרמטרים התרשם שירות המבחן כי מדובר באדם אשר מנסה להציג פסאדה חיובית בחייו, ללא כל הלימה בין הצגת עצמו לבין מעשיו בפועל, התייחסותו לסובבים אותו וראייתו

באופן חיובי מבלי לבדוק עצמו באופן ביקורתי. לאור האמור לעיל מעריכים שרמת הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד, הינה גבוהה.

בשל הכחשתו הגורפת את ביצוע העבירות, העדרה של מודעות עצמית וטיפולית והערכת שירות המבחן כי הפרוגנוזה לטיפול חינה שלילית, נמנעו מכל המלצה בעניינו של הנאשם.

בדיון אשר התקיים ביום 6/9/15 הצהיר ב"כ הנאשם כי התסקיר אינו משקף את עמדתו של הנאשם, הנאשם כן לוקח אחריות וכן מביע חרטה ולאור כך מבקש לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר משלים.

הנאשם הצהיר בפני בית המשפט כי מקבל את מלוא האחריות לעניין, שקל הכל והסביר את העניין לקצינת המבחן. קצינת המבחן היתה עסוקה בקריאת כתב האישום ולא הבינה את תוכן הדברים שלו. הוא לקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה, הוא לא אדם אלים. סה"כ העסק שלו התמוטט, כל אדם נורמטיבי שלקחו לו בית היה כועס. היום הגישה שלו היא שונה ומנסה להשתקם, מנסה לחזור לעבודה והוא עם גישה אחרת לחלוטין, מבקש מבית המשפט לשלוח אותו לקבלת תסקיר משלים.

מתסקיר שירות המבחן השני שהתקבל לדיון יום 7/12/15 עולה כי בשיחה עם הנאשם, הנאשם הקפיד להדגיש וחזר פעם אחר פעם על כך שלוקח אחריות למעשיו, הוא עשה שינוי בעצמו, וכי נהיה סבלני כלפי הסביבה וכיום יודע לקבל את הזולת ללא שיפוטיות. בהתייחס ללקיחת האחריות, ביקשו מהנאשם לתאר את התנהגותו הפוגענית עליה התנצל ולקח אחריות, אך הוא התקשה לעשות כן. לדבריו, הרים את קולו במהלך הוויכוח עם המתלונן, מבין שלא היה צריך לנהוג כך, ושוב חזר על עצמו ושיתף שמצטער ומתנצל. הנאשם לקח אחריות באופן פורמלי ומילולי, אך בהתייחסותו ניכר כי אינו מכיר בשלילה שבמעשיו ואינו מזהה צורך בנקיטת פעולות לתיקון ולשינוי, לגבי עבירת היזק לרכוש, כשהתבקש לתאר את מעשיו, טען שהעבירה בוצעה לפני המון זמן והוא אינו זוכר את פרטי האירוע. בהמשך השיחה עם הנאשם חשו בתוקפנות העולה מצדו, הוא חזר על כך שהוא

מצטער ומתחרט וכי שינה את גישתו בחיים.

שירות המבחן התרשם כי דבריו של הנאשם נאמרו מ"הפה לחוץ" ללא התבוננות ביקורתית מעמיקה על עצם מעשיו והפוגעות מצדו, עוד ציין הנאשם בסופה של השיחה שהוא הקליט את השיחה עמו, על מנת להשמיע לבית המשפט כי הוא התנצל בפני שירות המבחן, על מנת שלא יטענו אחרת בתסקירם זה. לאור האמור, מאחר והנאשם התקשה לתאר התנהגותו הפוגענית ולבחון את

התנהלותו ממקום ביקורתי, הערכת הסיכון כפי שעולה בתסקיר הקודם, לקיחת האחריות שנשמעה ריקה מתוכן ומגמתית, חוזר שירות המבחן על עמדתו המקורית ונמנע מכל המלצה בעניינו.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה לעונש :

- א. ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות (ת/2) והעתק המאסר המותנה (ת/3).
- ב. הערכים המוגנים הם הגנה על רכוש הציבור והחופש של הפרט לחיות את חייו באופן נקי מלחצים והשפעות.
- ג. מתחם הענישה לאירוע זה, נע בין מאסר מותנה ל 12 חודשי מאסר בפועל.
לעניין מיקומו של הנאשם במתחם, הרי שלטענת המאשימה, הוא ממוקם בשליש העליון של המתחם.
- ד. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות קודמות בעבירות אלימות, אימים, סחיטה, זיוף, הפרות צו בית המשפט ועוד.
- ה. הנאשם ביצע העבירות בזמן שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 8 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה.
- ו. תסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינו מלמדים כי הנאשם מכחיש המיוחס לו ואינו לוקח אחריות. עוד מצוין כי במצבים בהם חש כי נדחק לפינה נוהג באימפולסיביות ותוקפנות וקיימת רמת סיכון גבוהה לקיום התנהגות כזו בעתיד.
- ז. שירות המבחן ציין שלא קיימת בעניינו של הנאשם אופציה טיפולית ואין המלצה טיפולית כאשר הנאשם במהלך הפגישה הקליט את קצינת המבחן.
- ח. לאור האמור לעיל עותרת המאשימה להשתתף מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, קנס כספי ופיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

- א. מדובר בנאשם כבן 63, אב לשני ילדים, הנאשם מתגורר מזה כשנה וחצי באזור המרכז וזאת במסגרת התנאים שהוטלו עליו בתיק זה. הנאשם עובד שם למחייתו.
- ב. הנאשם נעצר ביום 23.7.14 ושוחרר למעצר בית בפיקוח איזוק אלקטרוני ביום 1.10.14 לאחר למעלה מחודשיים בתנאי מעצר מאחורי סורג ובריא וכן תקופה נוספת של למעלה מחודשיים בתנאי איזוק אלקטרוני ומאז הנאשם נמצא בתנאים מגבילים.
- תקופה ארוכה זו היוותה גורם מרתיע וראוי כי בית המשפט ייתן לכך משקל זו בגזירת עונשו של הנאשם.
- ג. חלוף זמן - מדובר באירוע שאירע לפני כשנה וחצי.
- ד. מדובר בעבירות ברף הנמוך מבחינת חומרתן.
- ה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן וזאת כעולה מתסקיר האחרון שהתקבל בעניינו. על כן לא ברורה עמדת שירות המבחן אשר נמנע לבוא בהמלצה, על פי התסקיר ניתן לראות ששירות המבחן התרשם כי נסיבות חייו והליך פשיטת הרגל הובילו ליצירת קשיים רגשיים וגרמו לנאשם מועקה נפשית.
- ו. הנאשם המשיך בחייו, הוא השלים על המצב והעתיק את מקום מגוריו למרכז.
- העובדה כי הנאשם נושא מטען כבד רגשי אין בה כדי להעיד על רמת סיכון גבוהה כפי שהתרשם שירות המבחן.
- ז. כל אדם נורמטיבי אשר היה חווה טלטלה דומה לזו אליה נקלע הנאשם היה חש תחושות מהסוג הזה.
- ח. מידת החומרה של המעשים שמיוחסים לנאשם אשר הינם ברף הנמוך אינה מצדיקה השתה של מאסר בפועל.
- ט. בנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל מאסר על תנאי ויש לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר ניתן לראות כי הנאשם מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית.
- י. מתקיימים במקרה זה טעמים מיוחדים הנדרשים להארכת המאסר המותנה ודומה כי תנאי זה מתקיים במקרה שלפנינו.
- יא. לו היה הנאשם מבצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום כשהן עומדת בפני עצמן לא היה כלל רכיב של מאסר בפועל.
- יב. האינטרס הציבורי והחברתי מצדיק שלא להטיל מאסר בפועל ואינטרס זה יפגע הרבה יותר משליחה למאסר בהשוואה לאי שליחה למאסר.

יג. מפנה לדו"ח וועדת דורנר לפיה יש להתחשב באפקט הקרימינולוגי של המאסר דהיינו כי עונש מאסר בפועל יעודד נטייה לעבריינות וכי הפתרון שהוצא לכך במסגרת הדו"ח הינו כי יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי. עוד נקבע כי שיקום בקהילה באמצעות ענישה שנע בין עבודות שירות לצווי מבחן בשירות למען הציבור צפויה להפיק תוצאות טובות יותר מאשר שימוש נרחב יותר במאסרים. עוד נקבע כי ישנם שיקולים לקולא אשר מצדיקים ענישה ברף הנמוך בתוך המתחם ובהם העובדה כי הנאשם חסך זמן שיפוטי יקר לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה, נסיבותיו האישיות שהביאו לביצוע העבירה, הפגיעה החמורה וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

יד. ב"כ הנאשם הפנה להלכת חמיס שיושמה בפסיקה בת"פ 41424-01-14, (נ/1).

לאור האמור עליל עותרת ההגנה להארכת המאסר המותנה לצד רכיבי ענישה נוספים.

הנאשם טען לעונש כי היה פעמיים בפני קצינת המבחן, הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו,

הוא מורחק מהעיר קרוב לשנתיים לאחר שהיה במעצר, מבצע עבודות שירות בתחנת המשטרה בכפר סבא אותן מסיים בעוד שבועיים לשביעות רצונם, לוקח אחריות כוללת על מעשיו ומאמין שעולה על דרך המלך בפרט שהיה קבלן גדול, כל העסק התמוטט וכל נושא העבירות הפליליות הינו בית שנלקח ומעולם לא ביצע עבירה פלילית נגד החוק או ביצע דבר לא חוקי.

לאחר שבית המשפט הסביר לו את העניין הוא ירד לעומק הדברים, מתחיל שיקום, מעולם לא היה עבריין או אדם אלים ומבקש מבית המשפט לתת לו הזדמנות להשתקם ולחזור לימים היותר זוהרים שהיו לו.

דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. נסיבות ביצע העבירה.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

עבירות האיומים פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. קל וחומר בשעה שעסקינן באיומים המושמעים על רקע עסקי, במטרה לקדם מטרות עסקיות. ערך נוסף מוגן הנפגע מביצוע העבירה הינו ערך שלטון החוק באשר המערכת הנורמטיבית מסדירה פתרון סכסוכים כספיים באמצעות התדיינות משפטית ובאה למנוע נקיטה באלימות פיסית או מילולית לצורך "פתרון" סכסוכים כלכליים בין צדדים.

הפגיעה שפגע הנאשם במעשיו בערך מוגן זה הינה פגיעה ברמת חומרה בינונית עד גבוהה. האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלונן ועורך הדין הינם כי המתלונן גזל מהנאשם את ביתו וכי עורך הדין ישלם ביוקר על מעשיו תוך שמציין כי יודע היכן גר עורך הדין ומה מס' הרכב שלו. איומים אלו מקבלים משנה חומרה על רקע העובדה כי הושמעו מיד בסמוך להריסת הקיר המפריד בין בית הנאשם לבית המתלונן באמצעות כף הטרקטור באופן שיש בו כדי להטיל מורא על שומע האיום ונשוא האיום בגין רצינות כוונותיו של משמיע האיום בביצוע איומיו, נכונותו לעשות שימוש באמצעים הרסניים ואף קטלניים והיעדר עכבות בהוצאת איומיו לפועל.

הערך המוגן בעבירת ההיזק במזיד לרכוש בגינה הורשע הנאשם הינו ערך ההגנה על רכוש הציבור העמל על בניית ביתו בבחינת "ביתו מבצרו" ומצפה כי אחרים יכבדו זכות קניינו על רכושו וביתו. עוד עולה כי הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על רכוש הציבור מפני אלימות כנגד רכוש זה.

הפגיעה במקרה זה בערך המוגן של זכות הקניין ממוקמת ברף הבינוני עד הגבוה באשר מחד מעשי הנאשם לא גרמו להתמוטטות הקיר ולא הוכח בפני גובה הנזק הכספי שנגרם למתלונן או לבעל הבית בו מתגורר ומאידך מדובר בביצוע עבירת אלימות כנגד רכוש באמצעות כלי הנדסי כבד ובעל פוטנציאל הרסני. עוד מצאתי כי יש באופן גרימת הנזק לקיר משום הפגנתיות והתרסה כנגד המתלוננים ושלטון החוק באשר עולה מטיעוני הצדדים כי הנאשם התקשה לקבל הכרעות כלכליות ושיפוטיות שניתנו למורת רוחו בגין נכס המריבה שהיה בעבר בבעלותו וכיום מתגורר בו המתלונן בשכירות.

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע**

העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע

מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. לא נטען בפני כי קדמה כל התגרות או התנכלות מצד המתלונן ועורך הדין המאשים טרם השמעת דברי האיום מצד הנאשם וגרימת הנזק לקיר ביתו של המתלונן. מכאן גם כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם בטווח זמנים זה או אחר באשר שימוש בכלי הנדסי דורש חשיבה מקדימה ואין מדובר באקט ספונטני לחלוטין ואימפולסיבי לחלוטין.

לא הובאו בפני ראיות לנזק אשר נגרם בפועל לקיר אך מעובדות כתב האישום עולה כי נגרמו לקיר סדקים וחלקי שברים ואין ספק כי נזקים אלו דרושים בתיקון הגם שלא הובאה בפני בית המשפט הערכת שוויו של תיקון זה. עם זאת עולה כי בשימוש בכלי הנדסי כבד לצורך גרימת נזק לקיר קיים נזק פוטנציאלי רכושי רב ואף נזק פוטנציאלי לפגיעה בגוף באשר יכול היה אדם העומד מאחורי אותו קיר להיפגע בעת פעולתו ההרסנית של הנאשם כפי שמתוארת בעובדות כתב האישום המתוקן.

ג. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבה הורשע הנאשם :

להלן מספר החלטות בנסיבות דומות או כאלו שיש בהם כדי ללמד על רף הענישה במקרה שבפני :

בגין עבירת האיומים :

1. בעפ"ג (מרכז) 59901-07-14 - עמוס כהן נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (08/03/2015) נדון הנאשם לעונש מאסר בן 15 חודשים בגין איומים ברצח ואיום. ערעור הנאשם על הכרעת הדין נדחה.
2. ברע"פ 2001/07 רידי כבאזה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (20/5/08) הופחת עונשה של הנאשמת בגין איומים חמורים כנגד עורכי דין והועמד על 6 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות ועונשים נלווים.
3. בת"פ 23970-07-13 (שלום רחובות) מ"י נ' מג'יד, פורסם במאגרים המשפטיים (1/4/15) נדון הנאשם בגין סדרת עבירות איומים כנגד אמו ובן זוגה וכן הכשלת שוטר והעלבת עובד ציבור לעושי מאסר בן 4 חודשים שירותו בעבודות שירות ועונשים נלווים.
4. בת"פ 1406-06-08 (שלום טבריה) נדון הנאשם בגין איום ברצח על שוטר והפרעה לשוטר במסגרת הסדר טיעון לעונשי מאסר מותנה וקנס כספי.
5. בת"פ 19929-09-09 (שלום טבריה) מ"י נ' קיסליאקוב נדון הנאשם בגין איום באמצעות סכין לעונשי מאסר מותנה ועונשים נלווים.

בגין עבירת גרימת היזק במזיד :

1. ברע"פ 4389/15 עואד נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (28/6/15) נדחתה בקשת רשות ערעור המערער אשר הוטלו עליו עונשי מאסר מותנה ופיצוי למתלון בשל שבירת מראה חיצונית של רכב.
2. בת"פ 1068-08-14 (שלום רחובות) מדינת ישראל נ' כהן, פורסם במאגרים המשפטיים (3/12/14) נדון הנאדם בגין איומים כנגד בת זוג וגרימת היזק במזיד לרכוש למאסר בפועל בן שישה חודשים ויום ועונשים נלווים.
3. בת"פ 4156-09 (שלום ב"ש) מ.י. לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע נ' שוקרון, פורסם במאגרים המשפטיים (22/2/10) נדון הנאשם לשישה חודשי מאסר בגין איום והיזק במזיד אשר ירוצו בעבודות שירות, הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף ועונשים נלווים וזאת במסגרת קבלת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים.
4. בת"פ 1434/06 (שלום קרית גת) מ"י נ' יהל, פורסם במאגרים המשפטיים (1/11/07) נדון הנאשם לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין איומים וגרימת חבלה במזיד לרכב.
- ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס ופיצוי למתלון, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.
- הגם שלא הובאו בפני אסמכתאות להוכחת הקושי הכלכלי בו נתון הנאשם, עולה כי הרקע לביצוע העבירות בתיק זה לרבות חלק מעברו הפלילי של הנאשם נובע מקריסתו הכלכלית של הנאשם במהלך השנים האחרונות. מטעמי ב"כ הנאשם בפני בית המשפט ודברי הנאשם בפני שירות המבחן עולה כי הנאשם הוכרז פושט רגל ומצבו הכלכלי קשה.
- ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי שינוע בין 1000 ₪ ל - 5000 ₪ או פיצוי המתלון בסכום זהה וחתימה על התחייבות כספית.

א. סטייה ממתחם העונש ההולם :

1. תסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. מכאן ולאור הפירוט שהובא לעיל לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית או טיפולית בעניינו של הנאשם. לאור כך לא הוכח בפני כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם. לאור כך לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא.

2. יחד עם זאת סבורני כי גם אין מקום במקרה זה לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרה בשעה שלא הוכח בפני כי קיים חשש ממשי ברמת ודאות קרובה למדי כי הנאשם יחזור ויבצע עבירות האיומים והאלימות כנגד רכוש המתלוננים וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות להגנת שלום הציבור מעבר למתחם העונש ההולם שהינו רחב דיו. עם זאת אציין כי אלמלא מתחם עונש הולם רחב זה היה בעברו הפלילי המכביד של הנאשם והמלצות תסקיר שירות המבחן כדי להוות שיקול כבד משקל לסטייה לחומרה ממתחם העונש ההולם במקרה זה.

ז. קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

1. **פגיעת העונש בנאשם** - הנאשם בפני הינו בן 62, על אף אחת עשרה הרשעותיו הקודמות מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ולפני זמן קצר סיים לרצות מאסר בפועל בעבודות שירות. אין ספק כי לעונש מאסר השלכה אפשרית חמורה על הנאשם באשר עונש זה עלול להביא לתיוגו של הנאשם, לדרדרו לעולם העבריינות ואף לפגום בסיכויי שיקומו הכלכלי. עם זאת באם יוטל על הנאשם עונש מאסר הרי שאין מדובר במאסרו הראשון.

2. **הנאשם נטל אחריות פורמלית בלבד למעשיו** בפני שירות המבחן בתסקיר השני שהוגש בעניינו ובפני בית המשפט עם הודאתו ולאחר הגשת תסקיר שירות המבחן הראשון. עם זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם הודה "מן הפה אל החוץ" בלבד, כי הנאשם אינו מכיר בשלילה שבמעשיו ואינו מזהה צורך בנקיטת פעולות לתיקון ולשינוי בנוגע לעבירת ההיזק לרכוש, כשהתבקש לתאר את מעשיו, טען שהעבירה בוצעה לפני המון זמן והוא אינו זוכר את פרטי האירוע.

3. **לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד**. לחובתו של הנאשם הרשעות בגין 7 עבירות איומים ו- 6 עבירות אלימות כנגד רכוש (היזק במזיד, השחתת תחנת שידור, חבלה במזיד ברכב). בניגוד לטענתו כי אינו אדם אלים וכי "רק מדבר" עולה מגיליון הרשעותיו הקודמות ת/2 כי הורשע בעבר בביצוע עבירות אלימות קשות כגון חבלה כשהעברין מזויין (2 עבירות), סחיטה באיומים וכן הורשע בגין ביצוע 5 עבירות אלימות נוספות (תקיפות ותגרה).

בתאריך 20/3/13 הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות הפרת חוקית והיזק במזיד ונדון לעונש של 8 חודשי מאסר מותנה שהינו בר הפעלה בתיק הנוכחי בגין עבירת ההיזק במזיד לרכוש. לציין כי המאסר המותנה הוטל בין היתר בשל עבירת גרימת היזק במזיד שעבר הנאשם בעודו נוהג בטרקטור ומכה באמצעות כף הטרקטור בקירות הדירה ברחוב הירדן 12 קריית שונה שהינה הנכס נשוא כתב האישום שבפני וכתוצאה מכך נשברו הקירות ונפלו לרצפה (ת/3).

הנה כי כן, נראה כי הנאשם פירש הסדר הטיעון שנערך עימו בת/3 וגזר הדין צופה פני העתיד באופן שגוי, לא נרתע מההליך המשפטי שננקט כנגדו ומעונש המאסר המותנה ושב לעבור אותה עבירה ממש בחלוף פחות משנה וחצי באופן ששחזר ביצועה של העבירה כמעט אחת לאחת. אז טען הנאשם לעונש כי נקלע לסיטואציה בעל כורחו, לקחו לו את הבית, מעולם לא התכוון לגרום נזק או לפגוע והנה, דברים דומים משמיע הנאשם גם כיום בהליך הנוכחי.

4. **הנזקים שנגרמו לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה** - הנאשם שהה כחודשיים במעצר מאחורי סורג ובריה ועוד תקופה ארוכה בתנאי מעצר בית מלא וחלקי ויש לראות בכך נסיבה לקולא.

5. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע העבירות** - מתסקיר שירות המבחן וטיעוני הנאשם עולה כי לקריסתו הכלכלית של הנאשם והכרזתו פושט רגל השלכה ישירה על ביצוען של העבירות נשוא תיק זה. עם זאת נסיבות חיים אלו הניעו הנאשם, גם לגישתו, בביצוע מספר לא מועט של עבירות פליליות בעבר ונראה כי הנאשם לא נטש תקופה ממושכת את תחושת הנקם בגין התדרדרותו הכלכלית.

הרתעה אישית

לאור התנהגותו של הנאשם במסגרת ביצוע העבירות הכוללת הכנה מוקדמת, נקיטה באלימות מילולית המלווה בהתנהגות ברף החומרה בינוני עד גבוה ועל רקע הרשעותיו הקודמות הרבות למדי לרבות בעבירות דומות, ולעיתים אף זהות וביצוע עבירת ההיזק במזיד תוך שמאסר מותנה ממושך תלוי ועומד כנגדו, סבורני כי על העונש שיוטל על הנאשם להרתיע הנאשם מלחזור לסורו ולעבור שוב העבירה בגינה הורשע. מסקנה זו מתחזקת מעיון בתסקירי שירות המבחן אשר מעריכים הסיכון להישנות עבירות דומות מצד הנאשם ברמה גבוהה, במצבים בהם חש הנאשם כי נדחק לפינה הוא מאבד שליטה עצמית על תגובותיו, מגיב באימפולסיביות ותוקפנות, נעדר מודעות עצמית וטיפולית והערכת שירות המבחן כי הפרוגנוזה לטיפול הינה שלילית. עוד מצאתי כי היעדר נטילת אחריות מהותית ומלאה לצד האשמת שירות המבחן במקום לנסות ולבחון בחינה אמיתית את המניעים שהובילו אותו לביצוען של העבירות החמורות בגין הורשע (טען בפני בית המשפט כי קצינת המבחן היתה עסוקה בקריאת כתב האישום ולא שמעה הודאתו וכן הקלטת הפגישה עם שירות המבחן ללא ידיעתם).

הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא סלידתו של בית המשפט מהטלת אימה כל אימת שאזרח נתקל בקושי כלכלי ושוקל

"לפתור" בעיותיו הכלכליות באמצעות הטלת אימה ופחד על הסובבים אותו ועל אלו העושים מלאכתם כפי שעשה עורך הדין המאויים במקרה זה. סכסוכים עסקיים וקשיים כלכליים יש לפתור בדרכים הקבועות בחוק שעיקרן ניהול מו"מ ונקיטה בהליכים משפטיים ולא בדרך של אלימות פיסית או הטלת אימה ואיום באלימות פיסית. שיקול הרתעת הרבים מקבל משנה תוקף בשעה שציבור רחב במדינת ישראל נתון בשנים האחרונות במצוקה כלכלית ויש להעביר מסר ברור כי אין לבחור בדרכים אלימות על מנת להשפיע לרעה על שיקול הדעת של מקבלי החלטות בפן הכספי או על מתלוננים תמימים אשר כל "חטאם" כי בחרו לגור בשכירות בביתם הקודם של החייבים.

המלצת תסקיר שירות המבחן :

הגם שהמלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה ובית המשפט שוקל מגוון שיקולי הענישה במסגרת גזירת העונש הראוי הרי שמעיון בתסקירי שירות המבחן עולה כי הינם מקצועיים ומקיפים. שירות המבחן בדק מניעי הנאשם בביצוע העבירות והתחקה אחר מניעי הנאשם אך נתקל ביחס עוין למדי ומתחמק מצד הנאשם אשר לא נטל אחריות מהותית ומלאה על מעשיו למעט אמירות שטחיות ללא שכוונה עומדת מאחוריהן ונראה כי הנאשם התנהל מול שירות המבחן מתוך כוונה להקל בעונשו ותו לא.

במסגרת גזירת העונש הראוי נתתי דעתי אף לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ובעיקר מצבו הכלכלי הקשה אשר היווה המניע לביצוע העבירות בגין הורשע הנאשם בתיק זה וכן תיקון כתב האישום בעניינו של הנאשם.

עוד שקלתי שמא יש בחלוף הזמן כדי להצדיק הקלה בעונשו של הנאשם אך כתב האישום הוגש בחלוף ימים ספורים מביצוע של העבירות בהן הורשע הנאשם ובמהלך התקופה מחודש מרץ 2015 ועד היום התקבלו שני תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם כאשר ב"כ הנאשם אף עתר ביום 6/9/15 לדחיית מועד הדיון בשלושה חודשים לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן נוסף בעניינו של הנאשם. מכאן כי לא מצאתי בפרק הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום (תקופה של פחות משנה וחצי) משום פרק זמן ממושך וארוך אך נתתי דעתי לתנאי המעצר ותנאי השחרור בערובה בהם שהה הנאשם בתקופה זו.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות בביצוע העבירה, סבורני כי אכן יש מקום במקרה זה לענישה קונקרטית שתחדד הפסול בהתנהגותו של הנאשם ואפקט הרתעתו. עוד מצאתי כי נסיבות המקרה, חומרת העבירה, התרשמותו המפורטת של שירות המבחן והסבירות הגבוהה להישנות ביצוע עבירות אלימות מצדו של הנאשם, היעדר אופק שיקומי ושיקולי הרתעת היחיד והרבים מצדיקים הטלת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן לא מצאתי במקרה זה נסיבות מיוחדות אשר יצדיקו סטייה מן הכלל כי יש להפעיל המאסר המותנה ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם אותו מצאתי מידתי לעבירה בגינה הוטל בהתייחס לעבירה בה הורשע בתיק שבפני והתרשמות שירות המבחן בעניינו של הנאשם. אכן, מאסר מותנה בן 8 חודשים אינו דבר של מה

בכך בהתייחס לעבירה מסוג עוון (היזק במזיד לרכוש) אך ניכר כי בית המשפט אשר הטיל עונש המאסר המותנה ראה לנגד עיניו חומרת העבירה אותה עבר הנאשם במסיבותיה (ר' לעיל) ממש כשם שמוטב זה רואה בחומרה העבירה שעבר הנאשם בתיק הנוכחי הזהה למדי לזו בגינה הוטל המאסר המותנה וביצוע שתי העבירות, זו אחר זו מצדיק בנסיבות התיק שבפני בצירוף עבירת האיומים את הפעלתו של המאסר המותנה.

עם זאת והגם שהחוק וההלכה הנוהגת מורים ככלל על הפעלתו של המאסר המותנה במצטבר (ר' ע"פ 4517/04 - אחמד מסרואה נ' מדינת ישראל, פד נט(6), 119 (10/03/2005), סעיף 58 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) מצאתי מקום להתחשב בשהיית הנאשם במעצר ובתנאים מגבילים תקופה ממושכת, הודאתו בהזדמנות הראשונה ללא שמיעת ראיות והיעדר ריצוי מאסר קודם מאחורי סורג ובריה בקביעת אופן הפעלת המאסר המותנה.

לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 8 החודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת.פ. 34784-12-10 בית משפט שלום קריית שמונה מיום 20/3/13 באופן ש - 4 חודשים מתוך המאסר המותנה יופעלו במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה ו - 4 חודשים מתוך המאסר המותנה יופעלו בחופף.

סה"כ מאסר בפועל שירצה הנאשם בתיק זה 12 חודשי מאסר.

מתוך תקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 23/7/14 עד 1/10/14.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית מעצר צלמון ביום 21/2/16 בשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

הערובות אשר הופקדו על ידי הנאשם במסגרת תיק המ"ת ישמשו לצורך הבטחת התייצבותו למאסר במועד שנקבע. כמו כן אני מורה על הוצאת צו איסור יציאה מהארץ אשר יעמוד בתוקפו עד מועד התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו. הנאשם יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט עד יום 5/1/16 שעה 09:00.

באם לא ימלא הנאשם אחר הוראה זו יאסר לאלתר ותקופת מאסרו כאמור לעיל תחל באופן מיידי.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5000 ש"ח; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 30 ימים.

המזכירות תעביר החלטה זו לעיון שב"ס.

אני מורה לרשויות שב"ס להעביר הודעה לעיון בית המשפט עם התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תשע"ו, 04/01/2016 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט